

K SOCIOKULTURNÍ STRUKTUŘE NĚMECKÝCH POSLANCŮ V ČESKOSLOVENSKU A V JINÝCH ZEMÍCH STŘEDOVÝCHODNÍ EVROPY

Mads Ole Balling

Základní údaje článku pocházejí z disertace o německém menšinovém parlamentarismu ve středovýchodní Evropě, který kulminoval na jaře 1927, na vrcholu poválečné hospodářské konjunktury, v 219 mandátech, jež představují zastoupení ve všech parlamentech a komorách zkoumané oblasti. Tento průzkum doložil vcelku existenci 636 mandátů německé národnosti na této části kontinentu. Na základě povolání, míst narození, životopisů a národně kulturního pozadí tohoto okruhu osob uvádí článek, s hlavním důrazem na ČSR, zajímavé statistické poznatky o sociokulturním složení německého menšinového parlamentarismu: tyto osoby byly téměř bez výjimky mužského pohlaví a, což je pro menšiny typické, podíl zaměstnanců ve státních službách byl velice nízký. Co se týče povolání, hráli v ČSR hlavní roli funkcionáři stran, spolků a organizací, z celkové skupiny se poslanci naproti tomu rekrutovali především z agrárního sektoru. Němečtí členové parlamentu v ČSR většinou nemluvili česky. Politická elita byla v národně kulturním ohledu smíšenější, než je doposud ve výzkumu uznáváno (např. němečtí židé jako vůdci sociálních demokratů a liberálů). Rozbor míst narození a bydliště německých poslanců a geografický rozsah jejich volebních okrsků jednoznačně prokazuje, že německé menšiny posílaly do zákonodárných shromáždění vážené krajany ze svého nejbližšího okolí. Osoby ve volebních okrscích nežijící, i když Němci, měly malé volební šance. V ČSR pocházelo mnoho známých německých nacionalistických členů parlamentu z oblastí jazykové hranice a jazykových ostrůvků.